CONSILIUL UNIUNII EUROPENE

Bruxelles, 23 august 2011
(OR. en)

12196/11

Dosar interinstituţional: 2011/0166 (NLE)

WTO 256
PI 82
UD 168
DROIPEN 76
JUSTCIV 189
COPEN 174
MI 344

ACTE LEGISLATIVE ŞI ALTE INSTRUMENTE

Obiectul:	Acord comercial de combatere a contrafacerii între Uniunea Europeană și statele membre ale acesteia, Australia, Canada, Japonia, Republica Coreea, Statele Unite Mexicane, Regatul Maroc, Noua Zeelandă, Republica Singapore, Confederația Elvețiană și Statele Unite ale Americii

ACORD COMERCIAL DE COMBATERE A CONTRAFACERII
ÎNTRE UNIUNEA EUROPEANĂ ŞI STATELE MEMBRE ALE ACESTEIA, AUSTRALIA, CANADA, JAPONIA, REPUBLICA COREEA, STATELE UNITE MEXICANE, REGATUL MAROC, NOUA ZEELANDĂ, REPUBLICA SINGAPORE, CONFEDERAȚIA ELVEȚIANĂ ŞI STATELE UNITE ALE AMERICII

PĂRȚILE SEMNATARE ALE PREZENTULUI ACORD,

LUÂND ACT de faptul că aplicarea eficace a drepturilor de proprietate intelectuală este esențială pentru a susține creșterea economică în toate sectoarele industriale, cât și la nivel mondial;

LUÂND ACT, de asemenea, de faptul că proliferarea mărfurilor contrafăcute și a celor piratate, precum și a serviciilor care distribuie material prin care se încalcă drepturile subminează comerțul legitim și dezvoltarea durabilă a economiei mondiale, cauzează pierderi financiare semnificative pentru titularii drepturilor și pentru întreprinderile legitime și, în unele cazuri, furnizează o sursă de venit pentru criminalitatea organizată și prezintă, în plus, riscuri pentru public;

DORIND să combată această proliferare printr-o cooperare internațională consolidată și printr-o aplicare a legii mai eficace la nivel internațional;

INTENȚIONÂND să ofere mijloace eficace și corespunzătoare, care completează Acordul TRIPS, pentru aplicarea drepturilor de proprietate intelectuală, ținând cont de diferențele dintre sistemele și practicile juridice respective;

DORIND să asigure faptul că măsurile și procedurile care vizează aplicarea drepturilor de proprietate intelectuală nu devin ele însele obstacole în calea comerțului legitim;

DORIND să abordeze problema încălcării drepturilor de proprietate intelectuală, inclusiv cea care are loc în mediul digital, în special în ceea ce privește dreptul de autor sau drepturile conexe, într-un mod care realizează un echilibru între drepturile și interesele titularilor drepturilor, ale furnizorilor de servicii și ale utilizatorilor în cauză;

DORIND să promoveze cooperarea dintre furnizorii de servicii și titularii drepturilor pentru a aborda încălcările relevante din mediul digital;

DORIND ca prezentul acord să acționeze într-un mod care să sprijine atât activitatea internațională de aplicare a legii, cât și de cooperare din cadrul organizațiilor internaționale relevante;

RECUNOSCÂND principiile enunțate în *Declarația de la Doha privind Acordul TRIPS și sănătatea publică*, adoptată la 14 noiembrie 2001, în cadrul celei de-a patra conferințe ministeriale a OMC;

CONVIN CU PRIVIRE LA URMĂTOARELE DISPOZIȚII:

CAPITOLUL I

DISPOZIȚII INIȚIALE ȘI DEFINIȚII GENERALE

SECȚIUNEA 1

DISPOZIȚII INIȚIALE

ARTICOLUL 1

Relația cu alte acorduri

Nicio dispoziție a prezentului acord nu are drept efect nicio derogare de la nicio obligație a unei părți cu privire la oricare altă parte în conformitate cu acordurile existente, inclusiv Acordul TRIPS.

ARTICOLUL 2

Natura și domeniul de aplicare a obligațiilor

(1) Fiecare parte pune în aplicare dispozițiile prezentului acord. O parte poate să prevadă în legislația sa o aplicare mai extinsă a drepturilor de proprietate intelectuală decât cea solicitată în cadrul prezentului acord, cu condiția ca această aplicare să nu contravină dispozițiilor prezentului acord. Fiecare parte este liberă să determine metoda corespunzătoare de punere în aplicare a dispozițiilor prezentului acord în cadrul propriilor sale sisteme și practici juridice.

(2) Nicio dispoziție a prezentului acord nu creează vreo obligație privind distribuirea resurselor între aplicarea drepturilor de proprietate intelectuală și aplicarea legii în general.

(3) Obiectivele și principiile enunțate în partea I a Acordului TRIPS, în special la articolele 7 și 8 se aplică, *mutatis mutandis*, prezentului acord.

ARTICOLUL 3

Relația cu standardele privind disponibilitatea și domeniul de aplicare ale drepturilor de proprietate intelectuală

(1) Prezentul acord se încheie fără să aducă atingere dispozițiilor din legislația unei părți care reglementează disponibilitatea, achiziționarea, domeniul de aplicare și menținerea drepturilor de proprietate intelectuală.

(2) Prezentul acord nu creează nicio obligație pentru vreo parte de a aplica măsuri atunci când un drept de proprietate intelectuală nu este protejat în temeiul actelor cu putere de lege și a normelor sale administrative.

ARTICOLUL 4

Protecția vieții private și divulgarea informațiilor

(1) Nicio dispoziție a prezentului acord nu obligă vreuna dintre părți să divulge:

(a) informații a căror divulgare ar fi contrară legislației sale, inclusiv actelor cu putere de lege care protejează drepturile privind viață privată sau care ar fi contrară acordurilor internaționale din care aceasta face parte;

(b) informații confidențiale a căror divulgare ar împiedica aplicarea legii sau ar fi, în alt mod, contrare interesului public; sau

(c) informații confidențiale a căror divulgare ar aduce prejudicii intereselor comerciale legitime ale anumitor întreprinderi, publice sau private;

(2) Atunci când o parte furnizează informații scrise în temeiul dispozițiilor prezentului acord, partea care primește informațiile se abține, în conformitate cu legislația și practicile sale, de la divulgarea sau utilizarea informațiilor în alt scop decât acela pentru care au fost furnizate, în afara cazului în care dispune de consimțământul prealabil al părții care furnizează informațiile.

SECȚIUNEA 2

DEFINIȚII GENERALE

ARTICOLUL 5

Definiții generale

În sensul prezentului acord și în absența unor dispoziții contrare:

(a) ACCC înseamnă Acordul comercial de combatere a contrafacerii;

(b) Comitet înseamnă Comitetul ACCC instituit în temeiul capitolului V (Acorduri instituționale);

(c) autorități competente cuprind autoritățile corespunzătoare judiciare, administrative sau de aplicare a legii în conformitate cu legislația unei părți;

(d) mărfuri de marcă contrafăcute înseamnă orice mărfuri, inclusiv ambalajul, care poartă, fără a fi autorizate, o marcă de comerț care este identică cu marca de comerț înregistrată în mod valabil pentru aceste mărfuri sau care nu se poate distinge în aspectele sale esențiale de o astfel de marcă de comerț și care încalcă astfel drepturile posesorului mărcii de comerț în cauză în temeiul legislației țării în care sunt invocate procedurile enunțate în capitolul II (Cadrul juridic pentru aplicarea drepturilor de proprietate intelectuală);

(e) țară are același sens cu cel enunțat în notele explicative ale Acordului OMC;

(f) tranzit vamal înseamnă procedura vamală căruia îi sunt supuse mărfurile transportate sub control vamal de la un birou vamal la altul;

(g) zile înseamnă zile calendaristice;

(h) proprietatea intelectuală se referă la toate categoriile de proprietate intelectuală care fac obiectul secțiunilor 1-7 din partea II a Acordului TRIPS;

(i) mărfuri în tranzit înseamnă mărfuri în tranzit vamal sau transbordare;

(j) persoană înseamnă o persoană fizică sau juridică;

(k) mărfuri piratate înseamnă orice mărfuri care sunt copii realizate fără consimțământul titularului dreptului sau al persoanei autorizate în mod corespunzător de titularul dreptului în țara de producție și care sunt realizate direct sau indirect pornind de la un articol în cazul în care realizarea copiei respective ar fi constituit o încălcare a unui drept de autor sau a unui drept conex în temeiul legislației țării în care sunt invocate procedurile enunțate în capitolul II (Cadrul juridic pentru aplicarea drepturilor de proprietate intelectuală);

(l) titularul dreptului include o federație sau o asociație care are statutul juridic de a revendica drepturi de proprietate intelectuală;

(m) teritoriu, în sensul secțiunii 3 (Măsuri la frontieră) din capitolul II (Cadrul juridic pentru aplicarea drepturilor de proprietate intelectuală), înseamnă teritoriul vamal și toate zonele libere[1] ale unei părți;

(n) transbordare înseamnă procedura vamală căreia îi sunt supuse mărfurile transferate sub control vamal de la mijlocul de transport care le importă la mijlocul de transport care le exportă în interiorul zonei unui birou vamal care este atât biroul de import, cât și biroul de export;

(o) Acordul TRIPS înseamnă *Acordul privind aspectele comerciale ale drepturilor de proprietate intelectuală*, inclus în anexa 1C la acordul OMC;

(p) OMC înseamnă Organizația Mondială a Comerțului; și

(q) Acordul OMC înseamnă Acordul de la Marrakesh de instituire a Organizației Mondiale a Comerțului, încheiat la 15 aprilie 1994.

[1] Pentru mai multă certitudine, părțile confirmă că zonă liberă înseamnă o parte de pe teritoriul unei părți, în care, în sensul drepturilor și taxelor de import, toate mărfurile introduse sunt considerate, în general, ca fiind situate în exteriorul teritoriului vamal.

CAPITOLUL II

CADRUL JURIDIC PENTRU APLICAREA DREPTURILOR DE PROPRIETATE INTELECTUALĂ

SECŢIUNEA 1

OBLIGAŢII GENERALE

ARTICOLUL 6

Obligații generale cu privire la aplicarea legii

(1) Fiecare parte se asigură că legislația sa cuprinde proceduri de aplicare a legii care să permită o acțiune eficace împotriva oricărui act care ar încălca drepturile de proprietate intelectuală care fac obiectul prezentului acord, inclusiv măsuri de remediere eficiente destinate să prevină orice încălcare și măsuri de remediere care să constituie un mijloc de descurajare a oricărei încălcări ulterioare. Aceste proceduri sunt aplicate într-un mod care să evite crearea de obstacole în calea comerțului legitim și să ofere protecție împotriva folosirii lor abuzive.

(2) Procedurile adoptate, menținute sau aplicate pentru a pune în aplicare dispozițiile prezentului capitol sunt loiale și echitabile și prevăd o protecție corespunzătoare a drepturilor tuturor participanților care fac obiectul acestor proceduri. Aceste proceduri nu trebuie să fie complexe sau să implice costuri inutile, termene nerezonabile sau întârzieri nejustificate.

(3) În cadrul punerii în aplicare a dispozițiilor prezentului capitol, fiecare parte ia în considerare necesitatea proporționalității între gravitatea încălcării, interesele părților terțe și măsurile, măsurile de remediere și sancțiunile aplicabile.

(4) Nicio dispoziție a prezentului capitol se interpretează în sensul încât să solicite unei părți ca funcționarii săi să fie responsabili pentru acte efectuate atunci când își exercită îndatoririle oficiale.

SECȚIUNEA 2

PUNEREA ÎN APLICARE A SANCȚIUNILOR CIVILE[1]

ARTICOLUL 7

Disponibilitatea procedurilor civile

(1) Fiecare parte pune la dispoziția titularilor de drepturi proceduri judiciare civile privind aplicarea oricărui drept de proprietate intelectuală, astfel cum se specifică în prezenta secțiune.

[1] O parte poate exclude brevete și protecția informațiilor nedivulgate din domeniul de aplicare al prezentei secțiuni.

(2) În măsura în care orice măsură de remediere civilă poate fi ordonată ca urmare a procedurilor administrative cu privire la fondul unui caz, fiecare parte prevede că aceste proceduri sunt conforme cu principii echivalente, pe fond, cu cele enunțate în prezenta secțiune.

ARTICOLUL 8

Acțiuni în încetare

(1) Fiecare parte prevede ca, în cadrul procedurilor judiciare civile privind aplicarea drepturilor de proprietate intelectuală, autoritățile sale judiciare să aibă autoritatea de a ordona unei părți de a înceta să încalce un drept și, printre altele, de a ordona acelei părți sau, după caz, unei părți terțe asupra căreia autoritatea judiciară relevantă își exercită competența, de a împiedica ca mărfurile care implică încălcarea unui drept de autoritate intelectuală să intre în circuitele comerciale.

(2) Fără a aduce atingere celorlalte dispoziții ale prezentei secțiuni, o parte poate limita măsurile de remediere disponibile împotriva unei utilizări de către guverne sau de către părți terțe autorizate de un guvern, fără autorizarea titularului dreptului, la plata remunerației, cu condiția ca partea să se conformeze dispozițiilor din partea II a Acordului TRIPS care abordează în special o astfel de utilizare. În alte cazuri, se aplică măsurile de remediere din cadrul prezentei secțiuni sau, în cazurile în care aceste măsuri de remediere sunt incompatibile cu legislația unei părți, pot fi obținute hotărâri declarative și despăgubiri adecvate.

ARTICOLUL 9

Daune-interese

(1) Fiecare parte prevede ca, în cadrul procedurilor judiciare civile privind aplicarea drepturilor de proprietate intelectuală, autoritățile sale judiciare să aibă autoritatea de a ordona contravenientului care, știind sau având motive rezonabile pentru a ști, s-a angajat într-o activitate de încălcare a drepturilor să plătească titularului dreptului daune-interese corespunzătoare în scopul de a compensa prejudiciul pe care titularul dreptului l-a suferit în urma încălcării. Pentru a determina valoarea daunelor-interese pentru încălcarea drepturilor de proprietate intelectuală, autoritățile judiciare ale unei părți dispun de autoritatea de a lua în considerare, printre altele, orice măsură legitimă a valorii pe care titularul dreptului o prezintă, care poate cuprinde pierderea profiturilor, valoarea mărfurilor sau a serviciilor care au făcut obiectul încălcării, măsurate la prețul pieței sau la prețul cu amănuntul propus.

(2) Cel puțin în cazurile de încălcare a dreptului de autor sau a drepturilor conexe și în cazurile de contrafacere a mărcilor de comerț, fiecare parte prevede ca, în cadrul procedurilor judiciare civile, autoritățile sale judiciare să dispună de autoritatea de a ordona contravenientului să plătească titularului dreptului profiturile contravenientului care pot fi atribuite încălcării. O parte poate presupune că aceste beneficii corespund valorii daunelor-interese menționate la alineatul (1).

(3) Cel puțin cu privire la încălcarea dreptului de autor sau a drepturilor conexe care protejează opere, fonograme, interpretări și execuții și în cazul contrafacerii mărcilor de comerț, fiecare parte stabilește sau menține, de asemenea, un sistem care prevede unul sau mai multe din următoarele elemente:

(a) daune-interese prestabilite; sau

(b) prezumții[1] pentru determinarea valorii daunelor-interese suficiente pentru a-l compensa pe titularul dreptului pentru prejudiciul cauzat de încălcare; sau

(c) cel puțin pentru dreptul de autor, daune-interese suplimentare.

(4) În cazul în care o parte prevede măsura de remediere menționată la alineatul (3) litera (a) sau prezumțiile menționate la alineatul (3) litera (b), se asigură că fie autoritățile sale judiciare, fie titularul dreptului are dreptul de a alege o astfel de măsură de remediere sau astfel de prezumții ca alternativă la măsurile de remediere menționate la alineatele (1) și (2).

(5) Fiecare parte prevede ca autoritățile sale judiciare, după caz, să dispună de autoritatea de a ordona, la încheierea procedurilor judiciare civile privind încălcarea cel puțin a dreptului de autor, a drepturilor conexe sau a mărcilor de comerț, ca partea care are câștig de cauză să obțină plata de către partea care pierde a cheltuielilor sau taxelor judiciare și a onorariilor de avocat corespunzătoare sau a oricăror alte cheltuieli, astfel cum se prevede în legislația părții respective.

---

[1] Prezumțiile menționate la alineatul (3) litera (b) pot include o prezumție conform căreia valoarea daunelor-interese este: (i) cantitatea mărfurilor care încalcă dreptul de proprietate intelectuală în cauză al titularului dreptului și alocat de fapt unor persoane terțe, multiplicat cu valoarea profitului per unitate de mărfuri care ar fi fost vândute de titularul dreptului dacă nu ar fi avut loc niciun act de încălcare; sau (ii) o redevență rezonabilă; sau (iii) o sumă forfetară pe baza unor elemente cum ar fi cel puțin valoarea redevențelor sau a taxelor care ar fi fost datorate dacă contravenientul ar fi solicitat autorizarea de a utiliza dreptul de proprietate intelectuală în cauză.

ARTICOLUL 10

Alte măsuri de remediere

(1) Cel puțin cu privire la mărfurile piratate și la mărfurile de marcă contrafăcute, fiecare parte prevede ca, în cadrul procedurilor judiciare civile, la cererea titularului dreptului, autoritățile sale judiciare să dispună de autoritatea de a ordona distrugerea unor astfel de mărfuri, cu excepția unor circumstanțe excepționale, fără niciun fel de despăgubire.

(2) Fiecare parte prevede, în continuare, că autoritățile sale judiciare dispun de autoritatea de a ordona ca materialele și instrumentele care au fost folosite în principal la fabricarea sau crearea acestor mărfuri să fie, fără întârziere nejustificată și fără niciun fel de despăgubire, distruse sau îndepărtate din circuitele comerciale astfel încât să se reducă la minimum riscurile unor noi încălcări.

(3) Oricare dintre părţi poate prevedea ca măsurile de remediere descrise la prezentul articol să fie executate pe cheltuiala contravenientului.

ARTICOLUL 11

Informații referitoare la încălcarea unui drept

Fără să aducă atingere legislației sale care reglementează privilegiile, protecția confidențialității surselor de informații sau prelucrarea datelor cu caracter personal, Oricare dintre părţi prevede ca, în cadrul procedurilor judiciare civile privind aplicarea drepturilor de proprietate intelectuală, autoritățile sale judiciare să aibă autoritatea, la cererea justificată a titularului dreptului, să ordone contravenientului real sau, eventual, contravenientului presupus, să furnizeze titularului dreptului sau autorităților judiciare, cel puțin în scopul colectării de dovezi, informații relevante, astfel cum se prevede în actele cu putere de lege și normele administrative aplicabile, pe care contravenientul real sau presupus le deține sau le controlează. Astfel de informații pot include informații privind orice persoană implicată în orice aspect al încălcării, reale sau presupuse și privind mijloacele de producție sau canalele de distribuție ale mărfurilor sau serviciilor vizate, inclusiv identificarea persoanelor terțe despre care se presupune că sunt implicate în producția și distribuirea unor astfel de mărfuri sau servicii și a canalelor de distribuire ale acestora.

ARTICOLUL 12

Măsuri provizorii

(1) Fiecare parte prevede că autoritățile sale judiciare dispun de autoritatea de a ordona măsuri provizorii prompte și eficace:

(a) împotriva unei părți sau, după caz, împotriva unei părți terțe asupra căreia autoritatea judiciară relevantă își exercită competența, pentru a împiedica comiterea unei încălcări a unui drept de proprietate intelectuală și, în special, pentru a împiedica introducerea în circuitele comerciale a mărfurilor care implică încălcarea unui drept de proprietate intelectuală;

(b) pentru a păstra dovezi relevante cu privire la încălcarea presupusă.

(2) Fiecare parte prevede că autoritățile sale judiciare dispun de autoritatea de a adopta măsuri provizorii *inaudita altera parte*, după caz, în special atunci când orice întârziere este de natură să cauzeze un prejudiciu ireparabil pentru titularul dreptului sau atunci când există un risc care poate fi demonstrat al distrugerii dovezilor. În cadrul procedurilor conduse *inaudita altera parte*, fiecare parte le furnizează autorităților sale judiciare autoritatea de a ordona rapid, la cerere, măsuri provizorii și de a lua o decizie fără întârzieri nejustificate.

(3) Cel puțin în cazurile de încălcare a dreptului de autor sau a drepturilor conexe și în cazurile de contrafacere a mărcilor de comerț, fiecare parte prevede ca, în cadrul procedurilor judiciare civile, autoritățile sale judiciare să aibă autoritatea de a dispune sechestrarea sau altă formă de luare în custodie a mărfurilor suspecte, a materialelor și a instrumentelor relevante pentru încălcare și, cel puțin pentru contrafacerea mărcilor de comerț, a documentelor justificative, fie originale, fie copii ale acestora, relevante pentru încălcare.

(4) Oricare dintre părți prevede ca autoritățile sale să dispună de autoritatea de a cere solicitantului, cu privire la măsurile provizorii, să furnizeze orice dovezi disponibile în mod rezonabil ca aceștia să fie suficient de siguri că dreptul solicitantului este încălcat sau că o astfel de încălcare este iminentă și de a-i cere solicitantului să furnizeze o cauțiune sau o garanție echivalentă suficientă pentru a-l proteja pe învinuit și de a împiedica abuzul. O astfel de cauțiune sau de garanție echivalentă nu descurajează în mod nerezonabil recursul la proceduri pentru astfel de măsuri provizorii.

(5) În cazul în care măsurile provizorii sunt abrogate sau în cazul în care încetează să fie aplicabile în urma unei acțiuni sau omisiuni a solicitantului sau în cazul în care se constată ulterior că nu a avut loc nicio încălcare a niciunui drept de proprietate intelectuală, autoritățile judiciare dispun de autoritatea de a ordona solicitantului, la cererea învinuitului, să furnizeze acestuia despăgubiri corespunzătoare pentru orice prejudiciu cauzat de aceste măsuri.

SECȚIUNEA 3

MĂSURI LA FRONTIERĂ[1, 2]

ARTICOLUL 13

Domeniul de aplicare al măsurilor la frontieră[3]

Partea care prevede, în funcție de necesități, în acord cu sistemul său intern de protecție a drepturilor de proprietate intelectuală și fără a aduce atingere cerințelor Acordului TRIPS, măsuri de aplicare eficace a drepturilor de proprietate intelectuală la frontiere trebuie să facă acest lucru astfel încât să nu discrimineze în mod nejustificat între drepturile de proprietate intelectuală și care să evite crearea de obstacole în calea comerțului legitim.

---

1 În cazul în care o parte a renunțat în mod semnificativ la toate controalele asupra mișcării mărfurilor de-a lungul frontierei sale cu o altă parte cu care formează o uniune vamală, nu se solicită aplicarea dispozițiilor prezentei secțiuni la frontiera respectivă.

2 Se înțelege că nu este obligatoriu să se aplice procedurile descrise în prezenta secțiune mărfurilor introduse pe piață într-o altă țară de către titularul dreptului sau cu consimțământul acestuia.

3 Părțile sunt de acord că brevetele și protecția informațiilor nedivulgate nu fac parte din domeniul de aplicare al prezentei secțiuni.

ARTICOLUL 14

Transporturi mici și bagaje personale

(1) Oricare dintre părţi include în aplicarea prezentei secțiuni mărfuri de natură comercială trimise în transporturi mici.

(2) Oricare dintre părţi poate exclude din aplicarea prezentei secțiuni cantități mici de mărfuri de natură necomercială aflate în bagajele personale ale călătorilor.

ARTICOLUL 15

Furnizarea de informații din partea titularului dreptului

Oricare dintre părţi le autorizează pe autoritățile sale competente să solicite unui titular al dreptului să furnizeze informații relevante pentru a sprijini autoritățile competente în luarea măsurilor la frontieră menționate în prezenta secțiune. Oricare dintre părţi poate, de asemenea, să îl autorizeze pe un titular al dreptului să furnizeze informații relevante autorităților sale competente.

ARTICOLUL 16

Măsuri la frontieră

(1) Oricare dintre părţi adoptă sau menține proceduri cu privire la expedierea mărfurilor importate și exportate, conform cărora:

(a) autoritățile sale vamale pot acționa din proprie inițiativă pentru a suspenda punerea în liberă circulație a mărfurilor suspecte; și

(b) după caz, un titular al dreptului poate solicita autorităților sale competente suspendarea punerii în liberă circulație a mărfurilor suspecte.

(2) Oricare dintre părţi poate adopta sau menține proceduri cu privire la mărfuri suspecte în tranzit sau în alte situații în care mărfurile sunt supuse controlului vamal, conform cărora:

(a) autoritățile sale vamale pot acționa din proprie inițiativă pentru a suspenda punerea în liberă circulație sau deținerea mărfurilor suspecte; și

(b) după caz, un titular al dreptului poate solicita autorităților sale competente suspendarea punerii în liberă circulație sau a deținerii mărfurilor suspecte.

ARTICOLUL 17

Cererea titularului dreptului

(1) Oricare dintre părţi prevede ca autoritățile sale competente să solicite unui titular al dreptului care solicită procedurile descrise la alineatul (1) litera (b) şi la alineatul (2) litera (b) de la articolul 16 (Măsuri la frontieră) să furnizeze dovezi adecvate pentru a convinge autoritățile competente că, în temeiul legislației părții care furnizează procedurile, există, *prima facie*, o încălcare a unui drept de proprietate intelectuală al titularului dreptului şi să furnizeze informații suficiente despre care se poate aştepta în mod rezonabil să fie în posesia titularului dreptului pentru a permite autorităților competente să recunoască uşor mărfurile suspecte. Cerința de a furniza informații suficiente nu descurajează în mod nerezonabil recursul la procedurile descrise la alineatul (1) litera (b) și la alineatul (2) litera (b) de la articolul 16 (Măsuri la frontieră).

(2) Oricare dintre părţi prevede posibilitatea de a prezenta cereri de suspendare a punerii în liberă circulație sau a deținerii oricăror mărfuri suspecte[1] sub control vamal pe teritoriul său. Oricare dintre părţi poate să prevadă ca astfel de cereri să se aplice expedierilor multiple. Oricare dintre părţi poate să prevadă ca, la cererea titularului dreptului, cererea de a suspenda punerea în liberă circulație sau deținerea mărfurilor suspecte se poate aplica punctelor selecționate de intrare și ieșire sub control vamal.

(3) Oricare dintre părţi se asigură că autoritățile sale competente informează solicitantul într-o perioadă de timp rezonabilă dacă au acceptat sau nu cererea. Dacă autoritățile competente au acceptat cererea, ele informează, de asemenea, solicitantul cu privire la perioada de valabilitate a acesteia.

[1] Cerința de a prezenta astfel de cereri face obiectul obligațiilor de a prevedea procedurile menționate la alineatul (1) litera (b) și la alineatul (2) litera (b) de la articolul 16 (Măsuri la frontieră).

(4) Oricare dintre părţi poate să prevadă posibilitatea ca, în cazul în care solicitantul a recurs în mod abuziv la procedurile descrise la alineatul (1) litera (b) şi la alineatul (2) litera (b) de la articolul 16 (Măsuri la frontieră) sau în cazul în care există un motiv valabil, autoritățile sale competente să aibă autoritatea de a refuza, suspenda sau anula o cerere.

ARTICOLUL 18

Cauțiune sau garanție echivalentă

Oricare dintre părţi prevede posibilitatea ca autoritățile sale competente să aibă autoritatea de a cere unui titular al dreptului care solicită procedurile descrise la alineatul (1) litera (b) și la alineatul (2) litera (b) de la articolul 16 (Măsuri la frontieră) să furnizeze o cauțiune rezonabilă sau o garanție echivalentă suficientă pentru a proteja pe învinuit și autoritățile competente și pentru a împiedica abuzul. Fiecare parte prevede că o astfel de cauțiune sau de garanție echivalentă nu descurajează în mod nerezonabil recursul la aceste proceduri. O parte poate să prevadă că o astfel de cauțiune poate să fie sub forma unei obligațiuni prin care învinuitul va fi apărat împotriva oricărei pierderi sau oricărui prejudiciu care rezultă în urma suspendării punerii în liberă circulație sau a deținerii mărfurilor în cazul în care autoritățile competente determină faptul că acestea nu prezintă o încălcare. O parte poate, doar în circumstanțe excepționale sau în temeiul unui ordin judecătoresc, să îi permită învinuitului să intre în posesia mărfurilor suspecte contra vărsării unei obligațiuni sau a unei alte cauțiuni.

ARTICOLUL 19

Determinarea încălcării unui drept

Oricare dintre părţi adoptă sau menține proceduri prin care autoritățile sale competente pot să determine, într-o perioadă de timp rezonabilă după inițierea procedurilor descrise la articolul 16 (Măsuri la frontieră), dacă mărfurile suspecte încalcă sau nu un drept de proprietate intelectuală.

ARTICOLUL 20

Măsuri de remediere

(1) Oricare dintre părţi prevede faptul că autoritățile sale competente au autoritatea de a ordona distrugerea mărfurilor în urma unei determinări menționate la articolul 19 (Determinarea încălcării unui drept) conform căreia mărfurile aduc atingere unui drept. În cazurile în care aceste mărfuri nu sunt distruse, fiecare parte se asigură că, în afara circumstanțelor excepționale, astfel de mărfuri sunt îndepărtate din circuitele comerciale astfel încât să se evite orice prejudiciu care ar putea fi adus titularului dreptului.

(2) În ceea ce priveşte mărfurile de marcă contrafăcute, simpla îndepărtare a mărcii de comerț aplicată în mod ilegal nu este suficientă, în afara cazurilor excepționale, pentru a permite punerea în liberă circulație a mărfurilor în circuitele comerciale.

(3) Oricare dintre părţi poate să prevadă faptul că autorităţile sale competente au autoritatea de a impune sancţiuni administrative în urma unei determinări menţionate la articolul 19 (Determinarea încălcării unui drept) conform căreia mărfurile aduc atingere unui drept.

ARTICOLUL 21

Taxe

Fiecare parte prevede faptul ca orice taxe pentru prezentarea unei cereri, pentru depozitarea sau distrugerea mărfurilor care urmează să fie evaluate de autorităţile sale competente în legătură cu procedurile descrise în prezenta secţiune să nu fie utilizate astfel încât să descurajeze în mod nerezonabil recursul la aceste proceduri.

ARTICOLUL 22

Divulgarea informaţiilor

Fără a aduce atingere legislaţiei unei părţi cu privire la protecţia vieţii private sau confidenţialitatea informaţiilor:

(a) oricare dintre părţi poate autoriza autoritățile sale competente să furnizeze titularului dreptului informații despre expedieri specifice de mărfuri, inclusiv descrierea și cantitatea mărfurilor, pentru a contribui la detectarea mărfurilor care aduc atingere unui drept;

(b) oricare dintre părţi poate autoriza autoritățile sale competente să furnizeze titularului dreptului informații despre mărfuri, inclusiv, însă fără să se limiteze la acestea, descrierea și cantitatea mărfurilor, numele și adresa expeditorului, importatorului, exportatorului sau a destinatarului și, în cazul în care sunt cunoscute, țara de origine a mărfurilor și numele și adresa producătorului de mărfuri, pentru a contribui la determinarea menționată la articolul 19 (Determinarea încălcării unui drept);

(c) în afara cazului în care o parte le-a acordat autorităților sale competente împuternicirea descrisă la litera (b), cel puțin în cazul mărfurilor importate, atunci când autoritățile sale competente au aplicat sechestru asupra bunurilor suspecte sau, eventual, au realizat determinarea menționată la articolul 19 (Determinarea încălcării unui drept) conform căreia mărfurile aduc atingere unui drept, partea le autorizează pe autoritățile sale competente să furnizeze titularului dreptului, în treizeci de zile[1] de la sechestrare sau determinare, informații despre astfel de mărfuri, inclusiv, însă fără să se limiteze la acestea, descrierea și cantitatea mărfurilor, numele și adresa expeditorului, importatorului, exportatorului sau a destinatarului și, în cazul în care sunt cunoscute, țara de origine a mărfurilor și numele și adresa producătorului de mărfuri.

[1] În sensul prezentului articol, **zile** înseamnă zile lucrătoare.

SECŢIUNEA 4

PUNEREA ÎN APLICARE A SANCŢIUNILOR PENALE

ARTICOLUL 23

Infracțiuni

(1) Fiecare parte prevede proceduri și sancțiuni penale care să se aplice cel puțin în cazurile de contrafacere intenționată a mărcilor de comerț sau de piraterie care aduce atingere dreptului de autor sau drepturilor conexe la scară comercială[1]. În sensul prezentei secțiuni, actele efectuate la scară comercială le includ cel puțin pe cele efectuate sub forma activităților comerciale pentru avantaje economice sau comerciale directe sau indirecte.

(2) Fiecare parte prevede proceduri și sancțiuni penale care să se aplice cel puțin în cazurile de import intenționat[2] și de utilizare internă, în cadrul operațiunilor comerciale și la scară comercială, a etichetelor sau a ambalajelor:[3]

(a) cărora li s-a aplicat, fără autorizare, o marcă care este identică cu o marcă de comerț înregistrată pe teritoriul său sau care nu poate fi diferențiată de aceasta; și

---

1 Fiecare parte tratează importul sau exportul intenționat al mărfurilor de marcă contrafăcute sau al mărfurilor piratate la scară comercială ca fiind activități ilegale care fac obiectul sancțiunilor penale în temeiul prezentului articol. O parte poate să își respecte obligația cu privire la importul și exportul mărfurile de marcă contrafăcute sau al mărfurilor piratate prevăzând distribuirea, vânzarea sau oferirea spre vânzare a acestor mărfuri la scară comercială ca fiind activități ilegale care fac obiectul sancțiunilor penale.

2 O parte poate să își respecte obligația referitoare la importul etichetelor sau al ambalajelor prin măsurile sale privind distribuirea.

3 O parte poate să își respecte obligațiile menționate la prezentul alineat prevăzând proceduri și sancțiuni penale care să se aplice tentativelor de a comite o infracțiune privind mărcile de comerț.

(b) care sunt destinate a fi utilizate în cursul operațiunilor comerciale pe mărfuri sau în legătură cu servicii care sunt identice cu mărfurile sau serviciile pentru care o astfel de marcă de comerț este înregistrată.

(3) O parte poate să prevadă proceduri și sancțiuni penale, în cazurile corespunzătoare, pentru reproducerea neautorizată a operelor cinematografice în cadrul unei proiectări într-o sală deschisă, în general, publicului.

(4) Cu privire la infracțiunile precizate la prezentul articol, pentru care o parte prevede proceduri și sancțiuni penale, partea respectivă se asigură că legislația sa prevede o responsabilitate penală pentru complicitate.

(5) Fiecare parte adoptă, în conformitate cu principiile sale juridice, măsurile necesare pentru a stabili responsabilitatea, care poate să fie penală, a persoanelor juridice pentru infracțiunile precizate la prezentul articol pentru care partea prevede proceduri și sancțiuni penale. Această responsabilitate nu aduce atingere responsabilității penale a persoanelor fizice care au înfăptuit infracțiuni.

ARTICOLUL 24

Sancțiuni

Pentru infracțiunile precizate la alineatele 1, 2 și 4 de la articolul 23 (Infracțiuni), fiecare parte prevede sancțiuni care includ pedeapsă privativă de libertate, precum și amenzi[1] suficient de ridicate pentru a descuraja viitoare acte de încălcare și care se aliniază nivelului sancțiunilor aplicate pentru infracțiunile de gravitate corespunzătoare.

ARTICOLUL 25

Sechestrarea, confiscarea și distrugerea

(1) În cazul infracțiunilor specificate la alineatele 1, 2, 3 și 4 de la articolul 23 (Infracțiuni) pentru care o parte prevede proceduri și sancțiuni penale, partea respectivă prevede ca autoritățile sale competente să aibă autoritatea de a dispune aplicarea sechestrului asupra mărfurilor de marcă susceptibile de a fi fost contrafăcute sau a mărfurilor piratate, asupra oricăror materiale și instrumente utilizate la comiterea infracțiunii presupuse, asupra documentelor justificative relevante în raport cu infracțiunea presupusă și asupra oricăror active care rezultă sau sunt obținute, în mod direct sau indirect, prin activitatea despre care se presupune că aduc atingere unui drept.

(2) Atunci când o parte solicită identificarea mărfurilor care fac obiectul sechestrului ca o condiție preliminară pentru emiterea unui ordin menționat la alineatul (1), partea respectivă nu solicită ca mărfurile să fie mai amplu descrise decât este necesar pentru a le identifica în scopul sechestrului.

[1] Se înțelege că părțile nu sunt obligate să prevadă posibilitatea de a impune în paralel pedepse privative de libertate și amenzi.

(3) În cazul infracțiunilor precizate la alineatele 1, 2, 3 şi 4 de la articolul 23 (Infracțiuni) pentru care o parte prevede proceduri și sancțiuni penale, partea respectivă prevede ca autoritățile sale competente să aibă autoritatea de a dispune confiscarea sau distrugerea tuturor mărfurilor de marcă contrafăcute sau a mărfurilor piratate. În cazurile în care mărfurile de marcă contrafăcute și mărfurile piratate nu sunt distruse, autoritățile competente se asigură că, în afara circumstanțelor excepționale, astfel de mărfuri sunt îndepărtate din circuitele comerciale, astfel încât să se evite orice prejudiciu care ar putea fi adus titularului dreptului. Fiecare parte se asigură că distrugerea sau confiscarea unor astfel de mărfuri are loc fără niciun fel de despăgubire pentru contravenient.

(4) În cazul infracțiunilor precizate la alineatele 1, 2, 3 și 4 de la articolul 23 (Infracțiuni) pentru care o parte prevede proceduri și sancțiuni penale, partea respectivă prevede ca autoritățile sale competente să aibă competența de a dispune confiscarea sau distrugerea materialelor și instrumentelor utilizate în mod predominant la crearea de mărfuri de marcă contrafăcute sau mărfuri piratate și, cel puțin pentru infracțiunile grave, a activelor care rezultă sau sunt obținute, în mod direct sau indirect, prin activitatea care aduc atingere unui drept. Fiecare parte se asigură că distrugerea sau confiscarea unor astfel de materiale, instrumente sau active are loc fără niciun fel de despăgubire pentru contravenient.

(5) În cazul infracțiunilor precizate la alineatele 1, 2, 3 şi 4 de la articolul 23 (Infracțiuni) pentru care o parte prevede proceduri și sancțiuni penale, partea respectivă poate să prevadă ca autoritățile sale judiciare să aibă competența de a dispune:

(a) sechestrul activelor a căror valoare corespunde celei a activelor care rezultă sau sunt obținute, în mod direct sau indirect, prin activitatea despre care se presupune că aduc atingere unui drept; și

(b) confiscarea activelor a căror valoare corespunde celei a activelor care rezultă sau sunt obținute, în mod direct sau indirect, prin activitatea care aduc atingere unui drept.

ARTICOLUL 26

Punerea în aplicare a sancțiunilor penale ex officio

Fiecare parte prevede ca, în cazurile corespunzătoare, autoritățile sale competente să poată acționa din proprie inițiativă pentru a deschide o anchetă sau o acțiune în justiție cu privire la infracțiunile precizate la alineatele 1, 2, 3 și 4 de la articolul 23 (Infracțiuni) pentru care partea respectivă prevede proceduri și sancțiuni penale.

SECŢIUNEA 5

APLICAREA DREPTURILOR DE PROPRIETATE INTELECTUALĂ ÎN MEDIUL DIGITAL

ARTICOLUL 27

Aplicarea legii în mediul digital

(1) Fiecare parte se asigură că legislația sa cuprinde proceduri de aplicare a legii, de genul celor enunțate la secțiunea 2 (Punerea în aplicare a sancțiunilor civile) și la secțiunea 4 (Punerea în aplicare a sancțiunilor penale) care să permită o acțiune eficace împotriva oricărui act de încălcare a drepturilor de proprietate intelectuală, care are loc în mediul digital, inclusiv măsuri de remediere eficiente destinate să prevină orice încălcare și măsuri de remediere care să constituie un mijloc de descurajare a oricărei încălcări ulterioare.

(2) În conformitate cu alineatul (1), procedurile de aplicare a legii ale fiecărei părți se aplică încălcării dreptului de autor sau drepturilor conexe asupra rețelelor digitale, care pot include utilizarea ilegală de mijloace de difuzarea la scară largă în scopul încălcării. Aceste proceduri sunt puse în aplicare astfel încât să se evite crearea de obstacole în calea activității legitime, inclusiv comerțul electronic și, în conformitate cu legislația părții respective, respectă principii fundamentale precum libertatea de expresie, un proces echitabil și protecția vieții private[1].

[1] De exemplu, fără a aduce atingere legislației unei părți, adoptarea sau menținerea unui regim care prevede limitări privind responsabilitatea furnizorilor de servicii online sau măsurile de remediere disponibile împotriva acestora, păstrând, în acelaşi timp, drepturile legitime ale titularului dreptului.

(3) Fiecare parte se străduiește să promoveze, în cadrul mediului de afaceri, eforturi de cooperare menite să abordeze în mod eficace contrafacerea mărcilor de comerț și încălcarea dreptului de autor sau a drepturilor conexe păstrând, în același timp, o competiție legitimă și, în conformitate cu legislația părții respective, principii fundamentale precum libertatea de expresie, un proces echitabil și protecția vieții private.

(4) O parte poate să furnizeze, în conformitate cu actele sale cu putere de lege și cu normele sale administrative, autorităților sale competente autoritatea de a solicita unui furnizor de servicii online să divulge rapid unui titular al dreptului suficiente informații pentru a identifica un abonat despre al cărui cont se presupune că a fost utilizat pentru încălcare, atunci când respectivul titular al dreptului a depus o cerere, suficientă din punct de vedere juridic, cu privire la contrafacerea mărcilor de comerț sau la încălcarea dreptului de autor sau a drepturilor conexe și atunci când astfel de informații sunt cerute pentru a proteja sau a aplica drepturile respective. Aceste proceduri sunt puse în aplicare astfel încât să se evite crearea de obstacole în calea activității legitime, inclusiv comerțul electronic și, în conformitate cu legislația părții respective, respectă principii fundamentale precum libertatea de expresie, un proces echitabil și protecția vieții private.

(5) Fiecare parte prevede o protecție juridică corespunzătoare și sancțiuni juridice eficace împotriva neutralizării măsurilor tehnice eficace[1] folosite de autori, artiști interpreți sau executanți sau de producătorii de fonograme în exercitarea drepturilor lor în cadrul operelor, interpretărilor, execuțiilor sau fonogramelor lor și care restrâng actele cu privire la acestea, care nu sunt autorizate de către autorii, artiștii interpreți sau executanți sau de către producătorii de fonograme în cauză sau care nu sunt permise de lege.

---

[1] În sensul prezentului articol, măsuri tehnice înseamnă orice tehnologie, dispozitiv sau componentă care, în cursul normal al funcționării sale, este prevăzută să împiedice sau să restricționeze acte, cu privire la opere, interpretări, execuții sau fonograme, care nu sunt autorizate de autori, artiști interpreți sau executanți sau de producători de fonograme, astfel cum prevede legislația unei părți. Fără a aduce atingere domeniului de aplicare al dreptului de autor sau al drepturilor conexe incluse în legislația unei părți, măsurile tehnice sunt considerate eficiente atunci când utilizarea operelor, interpretărilor, execuțiilor sau fonogramelor protejate este controlată de autori, artiști interpreți sau executanți sau de producători de fonograme, prin aplicarea unui control al accesului relevant sau a unui proces de protecție relevant, cum ar fi criptarea sau bruierea sau a unui mecanism de control al copierii, care îndeplinește obiectivul protecției.

(6) În scopul de a garanta protecția juridică corespunzătoare și sancțiunile juridice eficace menționate la alineatul (5), fiecare parte oferă protecție cel puțin împotriva:

(a) în măsură în care legislația sa prevede acest lucru:

(i) neutralizării neautorizate a unei măsuri tehnice eficace, executate știind sau având motive rezonabile pentru a ști; și

(ii) oferirii publicului, prin intermediul comercializării unui dispozitiv sau al unui produs, inclusiv programele pentru calculator, sau al unui serviciu, ca o modalitate de a neutraliza o măsură tehnică eficace; și

(b) fabricarea, importul sau distribuirea unui dispozitiv sau produs, inclusiv programe pentru calculator sau furnizarea unui serviciu care:

(i) este conceput sau produs în principal în vederea neutralizării unei măsuri tehnice eficace; sau

(ii) are numai un scop limitat din punct de vedere comercial în afara celui de a neutraliza o măsură tehnică eficace[1].

[1] În aplicarea alineatelor (5) și (6), nicio parte nu este obligată să solicite ca proiectarea sau proiectarea și selecția părților și a componentelor pentru un produs electronic de consum, de telecomunicații sau informatic să ofere un răspuns vreunei măsuri tehnice speciale, atât timp cât produsul nu contravine în alt fel măsurilor sale de implementare a acestor alineate.

(7) Pentru a proteja informațiile privind regimul drepturilor în format electronic[1], fiecare parte prevede protecție juridică corespunzătoare și sancțiuni juridice eficace împotriva oricărei persoane care săvârșește una din următoarele fapte cu știință și fără autorizație sau, în cazul sancțiunilor civile, având motive întemeiate de a crede că această faptă va determina, va permite, va facilita sau va disimula o încălcare a unui drept de autor sau a unor drepturi conexe:

(a) eliminarea sau modificarea oricărei informații privind regimul drepturilor în format electronic;

(b) distribuirea, importul în vederea distribuirii, radiodifuzarea sau televizarea, comunicarea către public sau punerea la dispoziția publicului a unor opere, interpretări, execuții sau fonograme, știind că informațiile privind regimul drepturilor în format electronic au fost eliminate sau modificate fără autorizație.

(8) Atunci când prevede protecție juridică corespunzătoare și sancțiuni juridice eficace în temeiul dispozițiilor de la alineatele (5) și (7), o parte poate adopta sau menține limitări sau excepții corespunzătoare măsurilor de punere în aplicare a dispozițiilor de la alineatele (5), (6) și (7). Obligațiile enunțate la alineatele (5), (6) și (7) nu aduc atingere drepturilor, limitărilor, excepțiilor sau mijloacelor de apărare legate de încălcarea dreptului de autor sau a drepturilor conexe prevăzute de legislația unei părți.

---

[1] În sensul prezentului articol, informațiile privind regimul drepturilor înseamnă:
a) informații care identifică opera, interpretarea, execuția sau fonograma; autorul operei, artistul interpret sau executant al interpretării sau execuției sau producătorul fonogramei; sau deținătorul oricărui drept asupra operei, interpretării, execuției sau fonogramei;
b) informații cu privire la clauzele și condițiile utilizării operei, interpretării, execuției sau fonogramei; sau
c) orice numere sau coduri care reprezintă informațiile descrise la literele (a) și (b) de mai sus; atunci când oricare din aceste informații este anexată unei copii a unei opere, interpretări, execuții sau fonograme sau apare în legătură cu comunicarea sau punerea la dispoziția publicului a unei opere, interpretări, execuții sau fonograme.

CAPITOLUL III

PRACTICI DE APLICARE A LEGII

ARTICOLUL 28

Expertiză în domeniul aplicării legii, informare și coordonare internă

(1) Fiecare parte încurajează dezvoltarea unei expertize specializate în cadrul autorităților sale competente responsabile de aplicarea drepturilor de proprietate intelectuală.

(2) Fiecare parte încurajează colectarea și analiza de date statistice și alte informații relevante privind încălcările drepturilor de proprietate intelectuală, precum și colectarea de informații privind cele mai bune practici de prevenire și combatere a încălcărilor.

(3) Fiecare parte promovează, după caz, coordonarea internă în cadrul autorităților sale competente responsabile de aplicarea drepturilor de proprietate intelectuală și facilitează acțiunile comune ale acestora.

(4) Fiecare parte încurajează promovarea, după caz, a stabilirii și menținerii mecanismelor formale sau informale, cum ar fi grupurile consultative, în cadrul cărora autorităților sale competente li se pot furniza punctele de vedere ale titularilor drepturilor și ale altor părți interesate relevante.

ARTICOLUL 29

Gestionarea riscurilor la frontiere

(1) În scopul de a asigura o aplicare mai eficace a drepturilor de proprietate intelectuală la frontiere, autoritățile competente ale unei părți pot:

(a) să consulte părțile interesate relevante și autoritățile competente ale altor părți responsabile de aplicarea drepturilor de proprietate intelectuală în scopul de a identifica și aborda riscuri semnificative și de a promova acțiuni de atenuare a acelor riscuri; și

(b) să facă schimb de informații cu autoritățile competente ale altor părți privind aplicarea la frontiere a drepturilor de proprietate intelectuală, inclusiv informații relevante pentru a identifica și a viza mai bine, în scopul inspectării, expedieri despre care se suspectează că ar conține mărfuri care aduc atingere unui drept.

(2) Atunci când o parte aplică sechestrul asupra unor mărfuri importate care încalcă dreptul de proprietate intelectuală, autoritățile competente ale acesteia pot să îi furnizeze părții informațiile necesare identificării părților și mărfurilor implicate în exportul mărfurilor sechestrate. Autoritățile competente ale părții care realizează exportul pot lua măsuri împotriva părților respective și a viitoarelor expedieri, în conformitate cu legislația părții respective.

ARTICOLUL 30

Transparență

În scopul de a promova transparența în administrarea sistemului său de aplicare a drepturilor de proprietate intelectuală, fiecare parte ia măsuri corespunzătoare, în temeiul legislației și politicilor sale, pentru a publica sau a pune în alt fel la dispoziția publicului informații privind:

(a) procedurile disponibile în cadrul legislației sale pentru aplicarea drepturilor de proprietate intelectuală, autoritățile sale competente responsabile de o astfel de aplicare și punctele de contact disponibile în scopul asistenței;

(b) actele cu putere de lege şi normele administrative, hotărârile judecătoreşti și administrative finale cu domeniu de aplicare general relevante privind aplicarea drepturilor de proprietate intelectuală; și

(c) eforturile sale de a asigura un sistem eficace de aplicare și protecție a drepturilor de proprietate intelectuală.

ARTICOLUL 31

Sensibilizarea publicului

Fiecare parte promovează, după caz, adoptarea de măsuri pentru a mări sensibilizarea publicului cu privire la importanța respectării drepturilor de proprietate intelectuală și efectele negative ale încălcării drepturilor de proprietate intelectuală.

ARTICOLUL 32

Considerații referitoare la mediu în cazul distrugerii mărfurilor care realizează o încălcare

Distrugerea mărfurilor care încalcă drepturile de proprietate intelectuală se realizează în conformitate cu legile și regulamentele în materie de protecție a mediului ale părții unde are loc distrugerea.

CAPITOLUL IV

COOPERARE INTERNAȚIONALĂ

ARTICOLUL 33

Cooperare internațională

(1) Fiecare parte recunoaște importanța majoră a cooperării internaționale la realizarea protecției eficace a drepturilor de proprietate intelectuală și că aceasta ar trebui încurajată indiferent de originea mărfurilor care încalcă drepturile de proprietate intelectuală, de localizarea sau de naționalitatea titularului dreptului.

(2) În scopul de a combate încălcarea drepturilor de proprietate intelectuală, în special contrafacerea mărcilor de comerț și pirateria dreptului de autor sau a drepturilor conexe, părțile promovează cooperarea, după caz, între autoritățile lor competente responsabile pentru aplicarea drepturilor de proprietate intelectuală. O astfel de cooperare poate să includă cooperarea cu privire la aplicarea legii cu privire la punerea în aplicare a sancțiunilor penale și a măsurilor la frontieră care fac obiectul prezentului acord.

(3) Cooperarea din cadrul prezentului capitol este condusă în conformitate cu acordurile internaționale relevante și cu legile, politicile, alocarea resurselor și prioritățile privind aplicarea legii ale fiecărei părți.

ARTICOLUL 34

Schimb de informații

Fără a aduce atingere dispozițiilor de la articolul 29 (Gestionarea riscurilor la frontiere), fiecare parte se străduiește să procedeze la schimbul de informaţii cu celelalte părți în ce priveşte:

(a) informațiile pe care partea le colectează în conformitate cu dispozițiile capitolului III (Practici de aplicare a legii), inclusiv date statistice și informații privind cele mai bune practici;

(b) informațiile cu privire la măsurile sale legislative și de reglementare care au legătură cu protecția și aplicarea drepturilor de proprietate intelectuală; și

(c) alte informații, după caz și după cum s-a convenit reciproc.

ARTICOLUL 35

Consolidarea capacităților și asistența tehnică

(1) Fiecare parte se străduiește să ofere, la cerere și în conformitate cu termenii și condițiile convenite reciproc, asistență privind consolidarea capacităților și asistența tehnică în vederea ameliorării aplicării drepturilor de proprietate intelectuală, celorlalte părți semnatare ale prezentului acord și, după caz, viitoarelor părți. Consolidarea capacităților și asistența tehnică poate să acopere domenii precum:

(a) sporirea sensibilizării publicului cu privire la drepturile de proprietate intelectuală;

(b) elaborarea și punerea în aplicare a legislației naționale cu privire la aplicarea drepturilor de proprietate intelectuală;

(c) formarea funcționarilor publici cu privire la aplicarea drepturilor de proprietate intelectuală; și

(d) coordonarea operațiunilor conduse la nivel regional și multilateral.

(2) Fiecare parte se străduiește să colaboreze strâns cu celelalte părți și, după caz, cu țările care nu sunt părți la prezentul acord, în scopul punerii în aplicare a dispozițiilor alineatului (1).

(3) Oricare dintre părţi poate să desfășoare, împreună cu organizații relevante din sectorul privat sau la nivel internațional, activitățile descrise la prezentul articol. Fiecare parte se străduiește să evite suprapunerea inutilă între activitățile descrise la prezentul articol și alte activități de cooperare internațională.

CAPITOLUL V

ACORDURI INSTITUȚIONALE

ARTICOLUL 36

Comitetul ACCC

(1) Părțile instituie Comitetul ACCC. Fiecare parte este reprezentată în cadrul comitetului.

(2) Comitetul:

(a) analizează punerea în aplicare și funcționarea prezentului acord;

(b) ia în considerare chestiunile privind dezvoltarea prezentului acord;

(c) ia în considerare, în conformitate cu articolul 42 (Amendamente), orice amendamente propuse ale prezentului acord;

(d) decide, în conformitate cu alineatul (2) de la articolul 43 (Aderare), cu privire la condițiile de aderare la prezentul acord a oricărui membru al OMC; și

(e) ia în considerare orice altă chestiune care poate afecta punerea în aplicare și funcționarea prezentului acord.

(3) Comitetul poate decide:

(a) să instituie comitete *ad hoc* sau grupuri de lucru pentru a asista comitetul în îndeplinirea responsabilităților sale prevăzute la alineatul (2) sau să asiste o parte viitoare la cererea sa de a adera la prezentul acord în conformitate cu articolul 43 (Aderare);

(b) să ceară sfatul persoanelor sau grupurilor neguvernamentale;

(c) să facă recomandări privind punerea în aplicare și funcționarea prezentului acord, inclusiv prin susținerea orientărilor privind cele mai bune practici aferente acestuia;

(d) să facă schimb de informații și de cele mai bune practici cu părți terțe privind reducerea încălcărilor drepturilor de proprietate intelectuală, inclusiv tehnicile de identificare și monitorizarea a pirateriei și a contrafacerii; și

(e) să ia alte măsuri în exercitarea funcțiilor sale.

(4) Toate deciziile comitetului sunt luate prin consens, în afara cazului în care comitetul poate decide altfel prin consens. Se consideră cu privire la comitet că a acționat prin consens asupra unei chestiuni care i-a fost prezentată spre examinare, dacă nicio parte prezentă la ședința la care este luată decizia nu obiectează în mod formal la decizia propusă. Limba de lucru a comitetului este engleza, iar documentele care vin în sprijinul activității sale sunt în engleză.

(5) Comitetul își adoptă regulile și procedurile într-o perioadă de timp rezonabilă după intrarea în vigoare a prezentului acord și îi invită pe acei semnatari care nu sunt părți la prezentul acord să participe la deliberările comitetului privind respectivele reguli și proceduri. Regulile și procedurile:

(a) abordează chestiuni precum prezidarea și organizarea de reuniuni, precum și executarea îndatoririlor organizaționale relevante pentru prezentul acord și funcționarea sa; și

(b) pot să abordeze, de asemenea, chestiuni precum acordarea statutului de observator și orice altă chestiune despre care comitetul decide că este necesară pentru buna sa funcționare.

(6) Comitetul poate modifica regulile și procedurile.

(7) Fără a aduce atingere dispozițiilor de la alineatul (4), în timpul primilor cinci ani după intrarea în vigoare a prezentului acord, deciziile comitetului de a adopta sau modifica regulile și procedurile se iau prin consens între părți și semnatarii care nu sunt părți la prezentul acord.

(8) După expirarea perioadei precizate la alineatul (7), comitetul poate adopta sau modifica regulile și procedurile prin consens între părțile la prezentul acord.

(9) Fără a aduce atingere dispozițiilor de la alineatul (8), comitetul poate decide că adoptarea sau amendamentul adus unei anumite reguli sau proceduri necesită consensul între părți și semnatarii care nu sunt părți la prezentul acord.

(10) Comitetul se reunește cel puțin o dată pe an, cu excepția cazului în care comitetul decide altfel. Prima reuniune a comitetului are loc într-o perioadă de timp rezonabilă după intrarea în vigoare a prezentului acord.

(11) Pentru mai multă certitudine, comitetul nu supraveghează sau nu conduce aplicarea legii, pe plan intern sau internațional sau anchetele penale privind cazuri specifice în domeniul proprietății intelectuale.

(12) Comitetul se străduiește să evite suprapunerea inutilă între activitățile sale și alte eforturi internaționale privind aplicarea drepturilor de proprietate intelectuală.

ARTICOLUL 37

Puncte de contact

(1) Fiecare parte desemnează un punct de contact pentru a facilita comunicarea între părți privind orice altă chestiune care face obiectul prezentului acord.

(2) La cererea unei alte părți, punctul de contact al unei părți identifică un birou sau un funcționar corespunzător căruia i se poate adresa cererea părții și acordă asistență, dacă este necesar, pentru a facilita comunicarea între biroul sau funcționarul în cauză și partea care a introdus cererea.

ARTICOLUL 38

Consultări

(1) O parte poate solicita în scris consultări cu altă parte cu privire la orice chestiune care are legătură cu punerea în aplicare a prezentului acord. Partea care primește o astfel de cerere o examinează cu bunăvoință, oferă un răspuns și oportunități adecvate pentru consultări.

(2) Consultările, inclusiv pozițiile particulare adoptate de părțile care participă la consultare, sunt confidențiale și nu aduc atingere drepturilor sau pozițiilor uneia sau alteia dintre părți în cadrul oricărei alte proceduri, inclusiv o procedură sub auspiciile *Memorandumului de înțelegere privind regulile și procedurile de soluționare a litigiilor* inclus în anexa 2 la Acordul OMC.

(3) Părțile care participă la consultare pot, de comun acord, să notifice Comisiei rezultatul consultărilor lor vizate la prezentul articol.

CAPITOLUL VI

DISPOZIȚII FINALE

ARTICOLUL 39

Semnarea

Prezentul acord rămâne deschis spre semnare de către participanții la negocierea sa[1] și de către oricare alți membri ai OMC cu care participanții pot să fie de acord prin consens, de la 1 mai 2011 până la 1 mai 2013.

[1] Australia, Republica Austria, Regatul Belgiei, Republica Bulgaria, Canada, Republica Cipru, Republica Cehă, Regatul Danemarcei, Republica Estonia, Uniunea Europeană, Republica Finlanda, Republica Franceză, Republica Federală Germania, Republica Elenă, Republica Ungară, Irlanda, Republica Italiană, Japonia, Republica Coreea, Republica Letonia, Republica Lituania, Marele Ducat al Luxemburgului, Republica Malta, Statele Unite Mexicane, Regatul Maroc, Regatul Țărilor de Jos, Noua Zeelandă, Republica Polonă, Republica Portugheză, România, Republica Singapore, Republica Slovacă, Republica Slovenia, Regatul Spaniei, Regatul Suediei, Confederația Elvețiană, Regatul Unit al Marii Britanii și al Irlandei de Nord și Statele Unite ale Americii.

ARTICOLUL 40

Intrare în vigoare

(1) Prezentul acord intră în vigoare la treizeci de zile după data depunerii celui de-al șaselea instrument de ratificare, acceptare sau aprobare între acei semnatari care și-au depus instrumentele respective de ratificare, acceptare sau aprobare.

(2) Prezentul acord intră în vigoare pentru fiecare semnatar care își depune instrumentul de ratificare, acceptare sau aprobare după depunerea celui de-al șaselea instrument de ratificare, acceptare sau aprobare, la treizeci de zile după data depunerii de către un astfel de semnatar a instrumentului său de ratificare, acceptare sau aprobare.

ARTICOLUL 41

Retragere

O parte poate să se retragă din prezentul acord prin intermediul unei notificări scrise către depozitar. Retragerea are loc la 180 de zile după ce depozitarul primește notificarea.

ARTICOLUL 42

Amendamente

(1) O parte poate să propună comitetului amendamente la prezentul acord. Comitetul decide dacă prezintă sau nu părților o propunere de amendament, în scopul ratificării, acceptării sau aprobării.

(2) Orice amendament intră în vigoare la nouăzeci de zile după data la care toate părțile și-au depus depozitarului instrumentele respective de ratificare, acceptare sau aprobare

ARTICOLUL 43

Aderare

(1) După expirarea perioadei prevăzute la articolul 39 (Semnarea), orice membru al OMC poate solicita aderarea la prezentul acord.

(2) Comitetul decide cu privire la condițiile de aderare pentru fiecare solicitant.

(3) Prezentul acord intră în vigoare pentru solicitant la treizeci de zile după data depunerii instrumentului său de aderare, pe baza condițiilor de aderare menționate la alineatul (2).

ARTICOLUL 44

Textele acordului

Prezentul acord se semnează în exemplar unic original în limbile engleză, franceză și spaniolă, fiecare dintre aceste versiuni fiind în egală măsură autentică.

ARTICOLUL 45

Depozitar

Guvernul Japoniei este depozitarul prezentului acord.